

2009 இறுதி யுத்தத்தில் ஈடுபட்ட புலிகளும் - அரசும் தத்தம் மக்களை ஓடாக்கின்ற, தங்கள் சொந்த இன அதிகாரத்துக்காகவே நடத்தினர். யுத்த நிறுத்தம் - பச்சைவார்த்தையிலிருந்து விலகிய புலிகள், வலிந்து தொடங்கிய யுத்தத்தில் தோற்றுப்போக, பரேனவாத அரசு வற்றிப் பற்றது. இதன் மூலம் அரசு ஓடாக்கப்பட்ட மக்கள் மலோன மூழ் அதிகாரத்தையும் பற்றுகக் கொண்டது.

இந்தப் வரலாற்றுப் பின்னணியில் உருவான முள்ளிவாய்க்கால் நினைவுகள் என்பது 1.தங்கள் சொந்தப் பிழைப்புக்காக தமிழினவாதத்தை முன்னிறுத்துகின்றவர்கள், புலிகளுக்கான அஞ்சலியாக அரங்கேற்றுகின்றனர்.

2.ஓடாக்கப்பட்ட மக்கள் தங்கள் உறவுகளை முன்னிறுத்தி, தங்கள் மனிதவாணர்வுகளை வளிப்படுத்தும் சமூக அஞ்சலியாக செய்கின்றனர்.

இப்படி இரு வகையுடைய பின்னணியிலேயே, வருடாவருடம் முள்ளிவாய்க்கால் நினைவுகள் பல்வகையுடைய இழப்புகள் - முரண்பாடுகளுடன் நடக்கின்றது. 2009 இல் முள்ளிவாய்க்கால் வரலாற்றை இறுதி யுத்தமானது, புலிகள் பலிகொடுக்க பரேனவாத அரசு பலியடுத்து. இதில் ஆயிரக்கணக்கான மனிதர்கள் பலியட்கப்பட்டனர். இப்படி பலி கொல்லப்பட்டவர்களை இன்று நினைவுகொள்வதன் மூலம், பலிகொடுத்தவர்களுக்கும் - பலியடுத்துவதற்கு எதிரான உணர்வு தான் - முள்ளிவாய்க்கால் அஞ்சலியின் பொதுச் சாரமாக இருக்க முடியும். இவ்வ இரண்டையும் உள்ளடக்கிச் செய்யாத அஞ்சலிகள் போலியானது, எதிர்த்தத்தில் சொந்த பிழைப்புக்கானதாகவே அரங்கேற்றுகின்றது.

இனவொடுக்குமுறையை தங்கள் அரசியல் அதிகாரத்துக்காக இன்று வரலாற்றும் பரேனவாதமானது, அன்று கொல்லப்பட்ட மக்களை புலிகள் என்றே இன்று வரலாற்றை மூத்திரைக்குத்துகின்றது. இதன் மூலம் நரேடியாகவும் - மறமுகமாகவும், கொல்லப்பட்ட மக்களுக்கு அஞ்சலி செலுத்தும் உரிமையை மறுதலிக்கின்றது. தமிழினவாதிகளோ அரசு அனைவரையும் புலியாக கருதுவதை பிரித்துப் பார்க்கவும் - காட்டவும் மறுப்பதன் மூலம், புலிகளை பாதுகாப்பதன் பெயரில் அரசின் குற்றங்களை பாதுகாக்கின்றனர்.

